

skabet, mens der efter lovforslaget endvidere kan ske overdragelse af ansvaret for virksomhedens solvens og større engagementer.

De gældende bestemmelser er tidligere gennemført inden for rammerne af EF-direktiver på det finansielle område, jf. bilag 1.

Efter bestemmelsen kan Finanstilsynet ved en bilateral aftale overdrage tilsynet med et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskabs solvens og store engagementer til den tilsynsmyndighed i det andet land i Den Europæiske Union eller et andet land, som Fællesskabet har indgået aftale med, der har meddelt tilladelse til at drive virksomhed til instituttets eller fondsmæglerselskabets modervirksomhed, og som fører tilsyn med modervirksomheden. Tilsynsmyndigheden i hjemlandet påtager sig herved tilsynet med dattervirksomheden for så vidt angår dennes solvens og store engagementer. Tilsvarende gælder for koncernen som helhed.

Efter *stk. 4* kan Finanstilsynet anvende fremmed bistand.

Bestemmelsen er en videreførelse af tilsvarende bestemmelser i bank- og sparekasseloven, lov om fondsmæglerselskaber og lov om forsikringsvirksomhed. Det foreslås, at der sker en harmonisering af bestemmelsen i forhold til realkreditloven.

I forhold til bank- og sparekasseloven og lov om fondsmæglerselskaber er bestemmelsen dog ændret således, at økonomiministeren ikke længere skal give sin tilladelse og således, at muligheden for at anvende fremmed bistand gælder generelt og ikke blot ved inspektioner.

Bestemmelsen anvendes i særlige tilfælde, hvor tilsynet har et presserende behov, eller hvor tilsynet har brug for en speciel ekspertviden. Den har bl.a. været brugt til at få eksperter til at se nærmere på et bestemt område inden for forsikringsbranchen. Finanstilsynets anvendelse af eksperter skal ske inden for de almindelige økonomiske rammer, der er fastlagt i finansloven.

I *stk. 5* foreslås det, at der indføres en hjemmel for økonomiministeren til at udstede en bekendtgørelse vedrørende de særlige procedurer, der er pålagt Finanstilsynet gennem EF-direktiver. Bestemmelsen er ny, men indeholder elementer fra lov om forsikringsvirksomhed § 237, stk. 3.

Hidtil er der i tilsynslovgivningen henvist til de direktiver, som fastsætter procedureforskrifter. Da procedureforskrifterne findes i forskellige direktiver, alt efter om der er tale om kreditinstitutter, fondsmæglerselskaber eller forsikringselskaber, er denne fremgangsmåde ikke hensigtsmæssig i lovforslaget, idet

der i givet fald skulle henvises til flere forskellige direktiver i én paragraf.

En gengivelse af direktivernes betingelser og procedurekrav i lovteksten vil medføre en tung og uoverskuelig lovgivning. Herudover regulerer direktiverne tilsynets samarbejde med EU-myndighederne og ikke borgernes retstilling.

Til § 65

Stk. 1 fastlægger en pligt for Finanstilsynet til at undersøge de finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder.

Bestemmelsen er ny for realkreditinstitutter. I forhold til lov om forsikringsvirksomhed indføres der som noget nyt en pligt (»skal«) til at undersøge forsikringsselskaber, hvor dette efter gældende regler udelukkende er en mulighed (»kan«). Bestemmelsen er herudover en videreførelse af tilsvarende bestemmelser i den gældende tilsynslovgivning, for så vidt angår finansielle virksomheder. Det fremgår af den gældende bestemmelse i lov om fondsmæglerselskaber, at Finanstilsynet ved inspektioner i de enkelte fondsmæglerselskaber skal foretage en gennemgang af selskabernes engagementer og øvrige forhold, herunder markedsrisici og forretningsgange. Der er ikke til tænkt realitetsændringer med den ændrede formulering.

Som noget nyt foreslås det, at finansielle holdingvirksomheder også bliver underlagt tilsyn.

Det foreslås endvidere, at de undersøgelsesprocedurer for pengeinstitutter, som blev indført i bank- og sparekasseloven på baggrund af det såkaldte Koktvedgaardpanels rapport fra 1995 om »Finanstilsynets kontrol med de danske pengeinstitutter«, som noget nyt også danner udgangspunkt for undersøgelser i de øvrige finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder. *Stk. 2-5* er således nye for fondsmæglerselskaber, forsikringselskaber og realkreditinstitutter.

I *stk. 2* foreslås, at der efter en inspektion i en finansiel virksomhed eller finansiel holdingvirksomhed skal holdes et afsluttende møde, hvor Finanstilsynet meddeler sine konklusioner på inspektionen. Virksomhedens ledelse, ansvarshavende aktuar og revisor deltager i mødet. Bestemmelsen er ny for realkreditinstitutter.

Ifølge den gældende § 49, stk. 4, i bank- og sparekasseloven skal Finanstilsynet på mødet meddele eventuelle u hensigtsmæssigheder og andre kritisable forhold. For at Finanstilsynet ikke i en konkret sag yder vejledning på en sådan måde, at tilsynet som følge af myndighedshabilitet er afskåret fra at træffe af-